

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدين بوم وبر زنده يك تن مباد
همه سر به سر تن به کشتني دهيم
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابسي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان

وطنداران مولانا

دُرود بی حد و حصرم ، به مهمانان مولانا
سر و جانم فدای مقدم یاران مولانا
درین غربت سرا برپا ، چنین محفل به یاد او
شگوفا در همه عالم ، گل و ریحان مولانا
جز سکان فُلک عشق ، نتواند کسی چند
ز بحر سُفتہ هایش ، لؤلؤ و مرجان مولانا
زبان از ذکر او عاجز ، ز وصفش واژه ها قاصر
که سرگردان چو پر کاهی ، در طوفان مولانا
عدد از سنجشش محروم و حرف از شرم او مذکوم
رقم مصدوم و گه معصوم ، ز چاپاران مولانا
چه یعقوبها شده کور و چه یوسف ها به قعر چاه
هزاران قیس و هم لیلا ، ز مجنونان مولانا
کلاه بشکسته گر بالم به خود با نام و با کامش
بجا باشد ، چوهستم از وطنداران مولانا
سما ، پر اختر امشب ، از تجلیات و اشرافات
مگر طالع ز مغرب شمس نور افشاران مولانا

پر. پروانه گر سوزد ، به دور. شمع. این محف
ز اشک. حسرت. عشق ، پُر دامان. مولانا
اگر در معنی بیتی ، ز ابیاتش قلم گیرم
هزاران سال گردد خامه در جولان. مولانا
زبان. حق ستوده حضرتش را بین. امتها
جلا و نور و صیقل ، شاهد. ایقان. مولانا
به وادی. طلب سالک ، شدم با کوله بار. شوق
فتاد از پا خرسبر و ، من از لنگان. مولانا
به صحرای جنون آواره میگردم ز هجرانش
که شاید عاقلی گوید ، کجا زندان. مولانا
بود فخری اگر افتم ، به بند و کُند و زنجیرش
شمع آجینم کنند در صحنه میدان. مولانا
شود پاینده و باقی ، به راهش هر که جان بازد
حکیم و عالم و عارف ، ز مشتاقان. مولانا
حیا می پیچدم از حُجب ، گر افشاء کنم سرّی
که چیدم خوشہ انگوری ز تاکستان. مولا
کنون موقع میسر شد ، بسی جولان کند خامه
به صفحه کاغذی با خون. دل ، رقصان. مولانا
عجب معنی و تفسیری ، ز آیات و کلام. حق
شنیده گوش. جانم از لب و دندان. مولانا
بشارتها ، شهادتها ، به کنز. مثنوی مخفی
حیات. جاودان مارا ، ز هر پنهان. مولانا
بیان فرموده اسرار. ، بها و خوبهای عشق
به جانبازی شدم حاضر ، چو سربازان. مولانا
چه فخری شد نصیب. «نعمت» امشب، ای وطنداران
به خدمت گشته قائم با عَلَّمَداران. مولانا